

[Ninn Hansen.]

kan færdes frit. Det er sagt i straffelovrådets betænkning, at man eventuelt kunne gennemføre en tydeliggørelse vedrørende politivedtægten. Det kan ske på to måder. Man kan ændre politivedtægten, som det er foreslået, men det er en lang og en besværlig vej, hvor man skal spørge de forskellige lokale råd. Vi vil altså leve i en lang tid med usikkerhed, og det er uheldigt. Jeg anser det heller ikke for nogen særlig heldig fremgangsmåde på et område, hvor man tidligere har undladt at lovgive, og hvor det er justitsministeren, der står som den øverste ansvarlige, også som den øverste leder af politiet. Der er nok, der i forvejen angriber politiets autoritet. Jeg synes heller ikke, vi forbedrer det ved den tilstand, vi får ved en afstemningsform som den, der er foreslået.

Jeg synes, at en tydeliggørelse bedst, og i hvert fald hurtigst, kunne være fremkommet igennem et cirkulære, hvor justitsministeren fortæller, hvordan man skal håndhæve bestemmelserne, sådan at alle sikres en adgang i de tilfælde, vi så ofte har talt om.

Justitsministeren har i udvalget tilbudt at udforme et sådant cirkulære og har udformet et cirkulære, der kunne anvendes. Det konservative folkeparti var ikke fuldt ud tilfreds med det: vi synes, det kunne gøres klarere på nogle punkter, og har nævnt det. Men hvis den løsning kom igennem, ville vi opnå det bedste: vi ville undgå en ny tilstand af den borgerlige splittelse, vi desværre har set i andre tilfælde, hvor vi drøfter sager, der drejer sig om at sikre en frihed, og det er beklageligt, når vi ser det for ofte.

Hvis der i forbindelse med de videre forhandlinger kan komme et tilsagn om et cirkulære efter de retningslinjer, jeg her har omtalt, håber jeg, man kan samles om det, eventuelt efter en afbrydelse af forhandlingerne. Hvis ikke der kommer det, må det konservative folkeparti selvfølgelig medvirke til, at der kommer noget ud af denne sag, selv om det vil være en fremgangsmåde, vi ikke synes om. Så har vi ikke anden udvej end at stemme for mindretallets ændringsforslag og, hvis det gennemføres, den politivedtægtsændring, der så kan fremkomme. Men det er hverken den næstbedste eller den tredjebedste løsning. Det vil simpelt hen kun være et forsøg på, at man ikke

afslutter sagen på den mest uheldige måde med en fortsat usikkerhedstilstand. Derfor vil vi appellere til, at man samler sig om at få en løsning. Hvis forslagene skulle blive nedstemte og vi ikke får den løsning, jeg nævner, kan jeg sige, at vi i udvalget her i folketinget vil fortsætte bestræbelserne for at få et cirkulære ud med den udformning, vi har foreslået. Men så må det ske i en forhandling med justitsministeren, som jeg også håber vil være villig dertil.

Poul H. Møller (KrF):

Som det allerede er fremgået af de forrige ordførere, er sigtet med det stillede ændringsforslag en tydeliggørelse af reglerne for såvel borgernes rettigheder som politiets muligheder for indgreb ved demonstrationer, der udarter, som det skete i tilfældene med Bækkelund Papirfabrik og Info.

Der er jo ingen, der vil anfægte fagforeningernes og disses medlemmers ret til at foretage en lovligt anmeldt demonstration foran en virksomhed, men når demonstranterne går så vidt, at de samtidig anfægter de på sådanne virksomheder ansattes ret til at færdes frit ud og ind af denne virksomhed, og den nuværende lovgivning åbenbart ikke giver politiet tilstrækkelig myndighed til at gribe ind i sådanne tilfælde, må loven tydeliggøres, så såvel borgere som politi ved, hvad man har at rette sig efter.

Allerede ved dette folketingsårs begyndelse fremsatte centrum-demokraterne deres forslag om en ændring af eller tilføjelse til straffeloven som en tydeliggørelse af loven om ulovlig tvang, men senere er det blevet klart for et flertal, at en ændring i straffeloven nok var for drastisk et indgreb. Vi mener derimod, at den hidtidige usikkerhed hos politiet om forholdsordrer skulle være elimineret med justitsministerens forslag til en tilføjelse i normalpolitivedtægten. Når dertil kommer udsendelse af en cirkulæreskrivelse til samtlige landets politimestre, skulle fortolkning af lovens — i dette tilfælde politivedtægten — bestemmelse blive ensartet over hele landet.

Et mindretal, socialistisk folkeparti og Danmarks kommunistiske parti, udtaler i bemærkningerne i betænkningen vedrørende folketingets beslutningen, at de vil modsætte sig ethvert indgreb i arbejdernes ret til at